

4. TEXTOS DE APOLODORO (*Biblioteca e Epítome*)

1. FILLOS DE URANO: CICLOPES E HECATONQUIROS (Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.1 - 1.1.2).

Οὐρανὸς **πρῶτος** τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμον. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε **πρώτους** τοὺς **ἐκατόγχειρας** προσαγορευθέντας, **Βριάρεων** Γύην **Κόττον**, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει **καθειστήκεσαν**, χειρὰς μὲν ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ τούτους δὲ αὐτῶ τεκνοῖ Γῆ **Κύκλωπας**, **Ἄργην** **Στερόπην** **Βρόντην**, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς **δήσας** εἰς **Τάρταρον** ἔρριψε.

NOTAS:

Nomes próprios: Γῆ -ῆς ἡ: Xea (*deusa primixenia da terra*). **Βριάρεὺς** -έως -ό: Briareo. **Γύης** -ου ὁ: Xíes. **Κόττος** -ου ὁ: Coto. **Ἄργης** -ου ὁ: Arxes. **Στερόπης** -ου ὁ: Estéropes. **Βρόντης** -ου ὁ: Brontes. **Τάρταρος** -ου ὁ: o Tártaro (*parte máis profunda do inframundo*).

πρῶτος e **πρώτους**: *uso predicativo*.

ἐδυνάστευσε: *rexe xenitivo*.

γήμας, **-ασα**, **-αν**: *part de aor. de γαμέω*.

ἐκατογχείρ, **-ρος**: *hecatonquiros ou centimáns*.

καθειστήκεσαν: *3^a p^a de pl. do plpf. de καθίστημι “eran”*.

ἀνὰ (ἑκατόν), **ἀνά** (πεντήκοντα): *“cada un”*. (*a prep. ἀνά con numerais ten valor distributivo*).

τεκνοῖ: *a p^a sg. pres. ind. de τεκνέω*.

δήσας: *de δέω 1*.

2. A CASTRACIÓN DE URANO (Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.4).

ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς **Τάρταρον** **ρίφέντων** παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας **ἐπιθέσθαι** τῷ πατρί, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην **Κρόνῳ**. οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς **ἐπιτίθενται**, καὶ Κρόνος **ἀποτεμών** τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν **ἀφίησεν**. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος **ἐρυνύες ἐγένοντο**, **Ἀληκτῶ** **Τισιφόνῃ** **Μέγαιρᾳ**.

NOTAS:

Nomes próprios: Γῆ, Γῆς ἡ: Gea (*deusa primixenia da terra*). **Τάρταρος** -ου (ὁ): o Tártaro (*parte máis profunda do inframundo*). **Κρόνος**, ου (ὁ): Crono. **Ἀληκτῶ**, -οὺς ἡ: Alecto. **Τισιφόνῃ**, -ης ἡ: Tisífone. **Μέγαιρα**, -ας ἡ: Megara.

ρίφέντων: *part. aor. pasivo de ῥίπτω*.

ἐπι-θέσθαι e **ἐπιτίθενται**: *de ἐπι-τίθημι (rexe dativo)*.

ἀπο-τεμών: *de ἀπο-τέμνω*.

ἀφ-ίησεν: *3^a p^a sg. aor. act. de ἀφ-ίημι*.

ἐρινύες: Erinias, *deusas da vingança*.

ἐγένοντο: de γίγνομαι.

3. CRONO DEVORA OS SEUS FILLOS EXCEPTO A ZEUS (Apolodoro, *Biblioteca* 1.1.5 - 1.1.6).

καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν, εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία. καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

NOTAS:

Nomes próprios: Ἑστία, -ας ἡ: Hestia. Δημήτηρ, -τρος ἡ: Deméter. Ἥρα, -ας ἡ: Hera. Πλούτων, -ωνος ὁ: Plutón. Ποσειδῶν, -ῶνος ὁ: Posedón. Ῥέα, -ας ἡ: Rea. Κρήτη, -ης: Creta. Ζεὺς, Διὸς ὁ: Zeus. Δίκη -ης ἡ: Dicte (*monte da illa de Creta*). Κουρήτες Κουρήτων οἱ: Curetes (*nove divindades que custodiaban a Zeus neno*). Μελισσεύς -έως ὁ: Meliseo. Ἀδράστεια -ας ἡ, Ἴδη -ης ἡ: Adrastea e Ida (*nome das ninfas*). Ἀμάλθεια -ας ἡ: Amaltea (*nome da cabra coa que alimentaban a Zeus*). Κρόνος, -ου ὁ: Cronos.

γεννηθεῖσαν: *de γεννάω*.

κατ-έπιεν: cf. κατα-πίνω. Κρόνος *é o suxeito, que está elidido*.

ἃς: *con valor de demonstrativo*.

ὀργισθεῖσα: *de ὀργίζομαι*.

παρα-γίνεται= παρα-γίγνεται, *co significado de "dirixirse a"*.

ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε: "*cadrou que estaba embarazada*".

τρέφεσθαι: *inf. con valor final*.

δόρασι *de δόρυ δόρατος τό*.

ἀκούσῃ: *subx. aor. act. 3ª pª sg.*

4. REPARTO DE PODERES (Apolodoro, *Biblioteca* 1.2.1).

καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς ἐκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄιδου.

NOTAS:

Nomes propios: Κύκλωψ, -ωπος ό: Cíclope. Ζεύς, Διός ό: Zeus. Πλούτων, -ωνος ό: Plutón. Ποσειδῶν, -ῶνος ό: Poseidón. Τιτάν, -ᾶνος ό: Titán. Τάρταρος, -ου ό: Tártaro. *Parte máis profunda do inframundo.*

διδόασι: 3ª pª pl. pres. ind. de δίδωμι.

οἱ δέ: valor demostrativo, οἱ non acompaña ao participio.

κατ-έστησαν: 3ª pª pl. aor. act. de καθίστημι.

φύλακας: ten función predicativa.

ἐν Ἄιδου: na mansión do Hades, no Hades (sobreenténdase “ἐν Ἄιδου (δόμῳ)”).

5. RAPTO DE PERSÉFONE (Apolodoro, Biblioteca 1.5.1).

Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς Διὸς συνεργοῦντος ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα.

Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει μαθοῦσα δὲ παρ’ Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἑλευσίνα.

NOTAS:

Nomes propios: Πλούτων, -ωνος ό: Plutón. Περσεφόνη, -ης ή: Perséfone. Ζεύς, Διός ό: Zeus. Ἑλευσίς, Ἑλευσῖνος: Eleusis (cidade da Ática na que se rende culto a Deméter e a Perséfone).

ἐρασθεὶς: de ἐράω.

περι-ήει: 3ª pª sg. act. impf. de περι-εἶμι.

μαθοῦσα: de μανθάνω.

Ἑρμιονεύς, -έως: hermioneo ou hermionense, xentilicio da cidade de Ἑρμιόνη, no Peloponeso, na que había un santuario adicado á deusa Deméter.

κατέλιπεν: de καταλείπω.

εἰκασθεῖσα: de. εἰκάζω, semellante a, coa forma de.

6. DISPUTA POLA ÁTICA (Apolodoro, Biblioteca 3.14.1).

ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.

ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἑρεχθήδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσείῳ δείκνυται.

NOTAS:

Nomes propios: Ποσειδῶν, -ῶνος ό: Poseidón. Ἑρεχθῆς, -ῆδος ό: Erecteo (adx. referido a Erecteo (Ἑρεχθεύς), rei mitolóxico da Ática). Ἀθηνᾶ, -ᾶς: Atenea. Κέκροψ - οπος ό: Cécrope (primeiro rei do Ática, mestura de home e serpe). Πανδρόσειον, -ου τό: o Pandrosio (santuario na Acrópole de Atenas adicado a Pándroso, filla de Cécrope).

κατα-λαβέσθαι: de κατα-λαμβάνω.

ἔμελλον: o suxeito é ἕκαστος (trátase dunha concordancia “ad sensum”).

πλήξας: δε πλήσσω.
ἀπέφηνε: “fíxo aparecer”; aor. de ἀπο-φαίνω.
μάρτυρα: *ten valor predicativo*.
δείκνυται: *pres. pas. de δείκνυμι*.

7. PROMETEO (Apolodoro, Biblioteca 1.7.1).

Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους **πλάσας** ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρᾳ **Διὸς** ἐν νάρθηκι κρύψας. ὥς δὲ **ἦσθετο** **Ζεύς**, **ἐπέταξεν** **Ἥφαιστῳ** τῷ **Καυκάσῳ** ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ **Σκυθικὸν** ὄρος ἐστίν. ἐν δὴ τούτῳ **προσηλωθεὶς** Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν **ἐδέδετο**· καθ’ ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς **ἐφιπτάμενος** αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος ἀύξανομένου διὰ νυκτός.

NOTAS:

Nomes próprios: Προμηθεύς, ἑως: Prometeo. **Ζεύς, Διὸς** ὁ: Zeus. **Ἥφαιστος, -ου** ὁ: Hefesto. **Καύκασος, -ου** ὁ: Cáucaso (*cordilleira entre o mar Caspio o o mar Negro*).

πλάσας: de πλάττω.

ἔδωκεν: de δίδωμι.

ἦσθετο: de αἰσθάνομαι.

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

προσ-ηλωθεὶς: *part. aor. pas. προσ-ηλόω*.

Σκυθικός -ή -όν: *escítico (adjectivo referido aos escitas, povo nómada de orixe iraniana que habitaba na zona do Cáucaso e no N. do mar Negro)*.

ἐδέδετο: *plpf. δέω 2. “estivo encadeado, permaneceu encadeado”*.

ἐφιπτάμενος: *do vb. ἐφίπταμαι (forma tardia de ἐπι-πέτομαι)*.

8. DEUCALIÓN E PIRRA (Apolodoro, Biblioteca 1.7.2).

Δευκαλίῳ δὲ ἐν τῇ **λάρνακι** διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ’ ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ **Παρνασῷ** προσίσχει, κάκεϊ τῶν ὄμβρων παύσαν **λαβόντων** **ἐκβὰς** θύει **Διὶ φυξίῳ**. Ζεὺς δὲ πέμψας **Ἑρμῆν** πρὸς αὐτὸν **ἐπέτρεψεν** αἰρεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους **αὐτῷ γενέσθαι**. καὶ **Διὸς εἰπόντος** ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν αἶρων λίθους, καὶ οὓς μὲν **ἔβαλε** Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ **Πύρρα**, γυναῖκες.

NOTAS:

Nomes próprios: Δευκαλίων, -ωνος ὁ: Deucalión. **Παρνασός, -οῦ** ὁ: Parnaso (*monte de Delfos*). **Ζεύς, Διὸς** ὁ: Zeus. **Ἑρμῆς, οὔ** ὁ: Hermes. **Πύρρα, -ας** ἡ: Pirra, esposa de Deucalión.

λάρναξ, -ακος ἡ: arca.

λαβόντων: de λαμβάνω.

ἐκ-βὰς: *part. aor. act. nom. sg. m. de ἐκ-βαίνω*.

φύξιος -α -ον: “protector do desterro, da fuxida” (*epíteto de Zeus*).

ἐπ-έτρεψεν: de ἐπι-τρέπω.

αὐτῷ: *dat. posesivo*.

γενέσθαι: *de γίγνομαι*.

Διὸς εἰπόντος: *xenitívo absoluto*. εἰπόντος: *de λέγω*.

ἔβαλε: *de βάλλω*.

ἐγένοντο: *de γίγνομαι*.

9. XASÓN DEBE PROCURAR O VÉLARO DE OURO (Apolodoro, *Biblioteca* 1.9.16).

τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμáμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου, κάκεῖνος Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ.

NOTAS:

Nomes propios: Πελίας, -ου ὁ: Pelias (*rei de Iolco*). Κόλχος, -ου: A Cólquide (*en sg. ou en pl., rexión ás beiras do Mar Negro, actual Xeorxia*). Ἄρης, Ἄρεως ὁ: Ares. Ἰάσων, -ονος ὁ: Xasón (*xefe dos Argonautas*). Ἄργος, -ου ὁ: Argos (*construtor da nave Argo*). Φρίξος, -ου ὁ: Frixo (*o que levou á Cólquide o carneiro co pelexo de ouro*). Ἀργώ, -όος, ἡ: Argos (*nome da nave; aquí Ἀργώ está en acusativo, en función predicativa*).

δέρας, -ατος τό: vélaro (*refírese ao vélaro de ouro*).

ἐλθεῖν: *de ἔρχομαι*.

κρεμáμενον: *de κρεμάννυμι*.

τὸν Φρίξου: *sobreenténdese τὸν (νιόν) Φρίξου*.

Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης: “*co consello de Atenea*”, “*coas instrucións de Atenea*” (*xen. absoluto*).

ὑποθεμένης: *de ὑπο-τίθημι*.

10. AS FÉTIDAS LEMNIAS (Apolodoro, *Biblioteca* 1.9.17).

οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. ἔτυχε δὲ ἡ Λῆμνος ἀνδρῶν τότε οὓσα ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς Θόαντος δι’ αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα.

NOTAS:

Nomes propios: Ἰάσων, -ονος ὁ: Xasón (xefe dos Argonautas). Λῆμνος, -ου (ή): Lemnos (illa do mar Exeo). Ὑψιπύλη ης: Hipsípila. Θόας, -αντος ὁ: Toante. Θράκη, -ης: Tracia (rexión do norte de Grecia).

ἀναθέντες: “tras saír ó mar” part. aor. pas. ἀν-άγω con valor medio.

ἔτυχε... οὐσα: “cadrou que estaba...” (perífrase de τυγχάνω con participio).

Λήμνιος -α -ον: lemnio (xentilicio da illa de Lemnos).

γήμαντες: part. aor. act. de γαμέω.

λαβόντες: de λαμβάνω.

συνεν-άζοντο: de συν-εν-άζομαι, vb. formado a partir da preposición σύν e do sustantivo εὐνή (leito, cama), nótese que non leva aumento.

11. MEDEA MATA OS SEUS FILLOS (Apolodoro, Biblioteca 1.9.28).

τοὺς δὲ παῖδας οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἥλιου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ καὶ ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας ἔτι νηπίους ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς ἀκραίας· Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν. Μῆδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κάκεϊ γαμηθεῖσα Αἰγεί παῖδα γεννᾷ Μῆδον.

NOTAS:

Nomes propios: Ἰάσων, -ονος ὁ: Xasón (xefe dos Argonautas). Μέρμερος, -ου ὁ: Mérméro. Φέρης, Φέρητος ὁ: Feres. Ἥλιος, Ἥλιου ὁ: Helios (deus do sol). Ἥρα, -ας ἡ: Hera. Μῆδεια, -ας: Medea. Αἰγεύς, -έως ὁ: Exeo (rei da Ática). Μῆδος, -ου ὁ: medo (xentilicio de Media, rexión persa).

ἀπέκτεινε: aoristo de ἀποκτείνω ; o suxeito é Medea.

ἦλθεν: de ἔρχομαι.

κατέλιπεν: de καταλείπω.

ἰκέτας: ten función predicativa.

καθίσασα: part. aor. de καθ-ίζω.

ἀκραῖος -α -ον: “Acraea” ou “que vive nas alturas” (epíteto de Hera, refírese ao templo de Hera Acraea, en Corinto).

Κορίνθιος -α -ον: corintio (xentilicio da cidade de Corinto).

ἀναστήσαντες: part. aor. de ἀν-ίστημι (aquí co sentido de “expulsar, botar fóra”).

γαμηθεῖσα: de γαμέω.

12. A QUIMERA, TRES FERAS NUNHA (Apolodoro, Biblioteca 2.3.1).

Ἰοβάνης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγός, δι’ ἧς πῦρ ἀνίει. καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν.

NOTAS:

Names propios: **Ιοβάτης ου ό:** Iobates (rei de Licia). **Χίμαιρα, -ας ή:** Quimera. **ἀνα-γνούς:** “tras lelas” (as cartas) ; *part. aor. act.; nom. sg. m. de ἀνα-γινώσκω* (refírese a unhas cartas enviadas polo seu xenro Preto, rei de Tirinto, nas que lle mandaba matar a Belerofonte).

ἐπ-έταξεν: de ἐπι-τάττω.

κτεῖναι: *inf. aor. de κτείνω.*

δια-φθαρήσεσθαι: *inf. fut. pas. de δια-φθείρω.*

προτομή, -ῆς: “parte dianteira”, “parte de adiante”.

αἶξ, αἰγός ή: cabra.

ἀνίει: 3^a p^a sg. *impf. ind. act. de ἀν-ίημι.*

13. PERSEO MATA A MEDUSA, UNHA DAS TRES GORGONAS (Apolodoro, Biblioteca 2.4.2).

ἦσαν δὲ αὐται Σθενώ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὥς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι’ ὧν ἐπέτοντο. τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι’ ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν αὐτήν.

NOTAS:

Names propios: ; **Σθενώ, -οῦς ή:** Estenó. **Εὐρυάλη -ης ή:** Euríale. **Μέδουσα -ης ή:** Medusa. **Περσεὺς, -έως ό:** Perseo. **Γοργών -όνος ή:** Gorgona. **Ἀθηνᾶ, -ᾶς ή:** Atenea. **αὐται:** *fai referencia ás Gorgonas, que son mencionadas nos parágrafos anteriores.*

ἐπέμφθη: de πέμπω.

περι-εσπειραμένας: “cubertas de/con” *part.perf. pas. ac. pl. f. de περι-σπειράω.*

φολῖς, -ίδος ή: “escama”.

ἰδόντας: de ὁράω.

ἐποίουν: *aquí o vb. ποιέω ten o sentido de “converter en”.*

ἐπιστὰς: “tras colocarse xunto a elas” *part. aor. act. nom. sg. m. de ἐφ-ίστημι con valor intransitivo + dativo.*

κατευθυνούσης ... Ἀθηνᾶς: *xenitivo absoluto “dirixindo.... Atenea”.*

ἀπε-στραμμένος: “xirado, dado a volta”, *part. perf. pas. nom. sg. m. de ἀπο-στρέφω.*

καρατομέω: decapitar.

14. HERACLES: NACEMENTO (Apolodoro Biblioteca 2.4.8).

Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρύωνι δὲ Ἴφικλέα. τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα.

ἐπιβωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς **διαναστὰς** ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε.

NOTAS:

Nomes próprios: Ἀλκμήνη, -ης ἢ: Alcmena. Ζεὺς, Διός ὁ: Zeus. Ἡρακλῆς, -κλέους: Heracles. Ἀμφιτρύων, -ωνος ὁ: Anfitríon. Ἴφικλῆς, -έους ὁ: Ificles; Ἥρα, -ας: Hera. **ὀκταμηνιαῖος -α-ον** = ὀκτάμηνος -ον.
διαφθαρῆναι: *inf. aor. pas.* δια-φθείρω.
διαναστὰς: *n. sg. m. part. aor. de* δι-αν-ίστημι.

15. SEGUNDO TRABALLO (Apolodoro, Biblioteca 2.5.2).

δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν **κτεῖναι** αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει **ἐκτραφεῖσα** ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. **ἐπιβὰς** οὖν ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, **παρεγένετο** εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἵππους **ἔστησε**, τὴν δὲ ὕδραν **εὕρων** ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης.

NOTAS:

Nomes próprios: Λέρνη -ης ἢ *e* Λερναῖος -α -ον: “Lerna” e “de Lerna” (zona do Peloponeso cercana a Argos abundante en mananciais e cunha lagoa). Ἰόλαος -ου ὁ: Iolao (sobriño e ocasional compañeiro de aventuras de Heracles). Ἀμυμῶνη -ης ἢ: Amimone (nome do río que logo forma a lagoa de Lerna).
δεύτερον ἄθλον: *ten función predicativa.*
ἐπ-έταξεν: *de* ἐπι-τάττω.
κτεῖναι: *inf. aor. de* κτείνω.
ἐκ-τραφεῖσα: *part. aor. pas. nom. sg. f. de* ἐκ-τρέφω.
ἐπι-βὰς: *part. aor. nom. sg. m. de* ἐπι-βαίνω.
παρ-εγένετο: *de παραγίγνομαι, co significado de “dirixirse a”, “vir”, “chegar”.*
ἔστησε: *3ª pª sg. aor. act. de* ἵστημι.
εὕρων: *de* εὕρισκω.

16. NOVENO TRABALLO (Apolodoro, Biblioteca 2.5.9).

ἕνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἥσκουν γὰρ ἀνδρῖαν, καὶ εἴ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα **τρέφοιεν**. εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο.

NOTAS:

Nomes propios: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέους ὁ: Heracles. Ἱππολύτη, -ης ἡ: Hipólita. Ἀμαζών, -όνος ἡ: Amazona. Θερμώδων, -οντος ὁ: Termodonte. Ἄρης, Ἄρεος ὁ: Ares.

ἐνατον ἄθλον: *ten función predicativa.*

ἐπ-έταξεν: *de ἐπι-τάττω.*

κατώκουν: *impf. de κατ-οικέω.*

τὰ κατὰ πόλεμον: “no que se refire á guerra, nas cousas da guerra” *ac. de relación.*

ἥσκουν: *impf. de ἀσκέω.*

μιγεῖσθαι: “despois de ter relacións sexuais”, “despois de deitarse con alguén” *part. aor. pas. de μείγνυμι.*

γεννήσειαν: “daban a luz”, 3ª p. plur. aor. opt. act. de γεννάω.

κωλύονται: *pres. subx. med.*

εἶων: 3ª pª sg. impf. act. de ἔάω.

τρέφοιεν: “para poder alimentalos”, 3ª plur. pres. opt. act. de τρέφω.

17. TESEO: O LABIRINTO DE CRETA (Apolodoro, *Biblioteca*, 3.15.8).

Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὄπλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν. ἦν δὲ οὗτος ἐν λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. ἦν γὰρ ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ.

NOTAS:

Nomes propios: Μίνως, -ω ὁ: Minos (*rei de Creta. 2ª decl. ática*). Μινώταυρος, -ου ὁ: Minotauro. Δαίδαλος, -ου ὁ: Dédalo. Εὐπάλαμος, -ου ὁ: Eurálamos. Μητίων, -ονος ὁ: Metión (*sobreenténdase παιδὸς: τοῦ παιδὸς Μητίονος*). Ἀλκίππη, -ης ἡ: Alcipe. Πέρδιξ, Πέρδικος ὁ: Pérdix. Τάλως, -ω, ὁ: Talo (*2ª decl. ática, Τάλῳ ac. sg. sen -ν*).

βοράν: *predicativo do complemento directo.*

καθειργμένος: “encerrado” (*part. perf. med-pas. de καθ-εἰργω*).

τὸν εἰσελθόντα: *de εισ-έρχομαι, (sucesso en acusativo de ἐξιέναι).*

ἐξιέναι: *inf. pres. de ἔξ-ειμι.*

ἀπ-έκλειε: *o suceso é o propio Λαβύρινθος.*

κατ-εσκευάκει: “construíra”, 3ª p. sg. pret. plusc. ind. act. de κατα-σκευάζω.

ἔφυγεν: *de φεύγω.*

βαλὼν: *de βάλλω.*

δείσας: *de δέιδω.*

ὑπερβάλῃ: 3ª pª sg. sub. aor. de ὑπερ-βάλλω.

18. Ο ΕΝΙΓΜΑ ΔΑ ΕΣΦΙΝΧΕ ΔΥΡΑΝΤΕ Ο ΡΕΙΝΑΔΟ ΔΕ ΚΡΕΟΝΤΕ (Apolodoro, Biblioteca 3.5.8).

Λάϊον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικέως παραλαμβάνει. τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἔπεμψε γάρ Ἡρα Σφίγγα, ἡ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικός, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστὶν ὁ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται·

NOTAS:

Names propios: Λάιος, -ου ὁ: Laio. Πλαταιεῖς, ἔων οἱ: Platenses (*habitantes de Platea, cidade de Beocia*). Δαμασίστρατος, -ου ὁ: Damasístrato. Κρέων, -οντος ὁ: Creonte.

Μενοικεύς, -έως ὁ: Menecio (*sobreenténdese “ὁ υἱὸς τοῦ Μενοικέως”*). Ἐχιδνα, -ης ἡ: Equidna (*ninfa monstruosa que deu a luz terribles criaturas; sobreenténdese “ἡ θυγάτηρ”*). Τυφῶν, -ῶνος ὁ: Tifón (*monstro terrorífico, fillo de Xea*). Φίκιος, -ου ὁ: Ficio (*nome dun monte cercano a Tebas*).

κατέσχε: aor. de κατ-έχω.

μαθοῦσα: de μανθάνω.

προύτεινε impf. de προ-τείνω

γίνεται = γίγνεται.

19. ΑΝΤΙΓΟΝΑ ΕΝΤΕΡΡΑ Ο ΣΕΥ ΙΡΜΑΝ (Apolodoro, Biblioteca 3.7.1).

Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριπεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκουσ σώμα κλέψασα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη.

NOTAS:

Names propios: Κρέων, Κρέοντος ὁ: Creonte. Οἰδίπους, Οἰδίποδος ὁ: Edipo. Πολυνείκης, -ους ὁ: Polinices (*irmán de Antígona*). Θηβαῖος -α -ον: tebano (*habitante de Tebas*).

παραλαβὼν: de παρα-λαμβάνω.

Ἀργεῖος -α -ον: arquivo (*xentilicio da cidade de Argos, cidade que atacou a Tebas baixo o mando de Polinices*).

κηρύξας: de κηρύττω.

κατέστησεν: 3^a p^a sg. aor. act. de καθ-ίστημι.

ζῶσα: part. pres. nom. sg. f. de ζάω.

ἐνεκρύφθη: de ἐγ-κρύπτω, aquí co sentido de “encerrar”.

20. MATRIMONIO E DESCENDENCIA DOS DOUS ATRIDAS (Apolodoro, *Epítome* 2.16).

Ἀγαμέμνων δὲ βασιλεύει **Μυκηναίων** καὶ γαμεῖ **Τυνδάρεω** θυγατέρα **Κλυταιμνήστραν**, τὸν πρότερον αὐτῆς ἄνδρα **Τάνταλον** **Θυέστου** σὺν τῷ παιδὶ **κτείνας**, καὶ γίνεται αὐτῷ παῖς μὲν **Ὀρέστης**, θυγατέρες δὲ **Χρυσόθεμις** **Ἥλέκτρα** **Ἰφιγένεια**. Μενέλαος δὲ Ἑλένην γαμεῖ καὶ βασιλεύει Σπάρτης, **Τυνδάρεω** τὴν βασιλείαν **δόντος** αὐτῷ.

NOTAS:

Nomes propios: **Τυνδάρεως**, -εω ὁ: Tindáreo (*rei de Esparta. 2ª decl. ática*). **Κλυταιμνήστρα**, -ας ἡ: Clitemnestra (*esposa de Agamenón*). **Τάνταλος**, -ου ὁ: Tántalo. **Θυέστης**, -ου ὁ: Tiestes (*irmán de Atreo; sobreenténdese “υἱός”*). **Ὀρέστης**, -ου ὁ: Orestes. **Χρυσόθεμις**, -ιδος ἡ: Crisótemis. **Ἥλέκτρα**, -ας ἡ: Electra. **Ἰφιγένεια**, -ας ἡ: Ifigenia.

Μυκηναῖος -α -ον: “micénicos” (*habitantes de Micenas*).

κτείνας: *part. aor de. κτείνω.*

γίνεται = γίγνεται.

Τυνδάρεω δόντος: *xenitivo absoluto; δόντος é o part. de aor. de δίδωμι.*

21. A MAZÁ DA DISCORDIA (Apolodoro, *Epítome* 3.1-2).

αὐθις δὲ Ἑλένην **Ἀλέξανδρος** ἀρπάζει, ὥς τινες λέγουσι κατὰ βούλησιν **Διός**, ἵνα **Εὐρώπης** καὶ **Ἀσίας** εἰς πόλεμον ἐλθούσης ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔνδοξος γένηται, ἢ καθάπερ εἶπον ἄλλοι ὅπως τὸ τῶν ἡμιθέων γένος **ἀρθῇ**. διὰ δὲ τούτων μίαν αἰτίαν μῆλον περὶ κάλλους Ἦρις ἐμβάλλει Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη, καὶ κελεύει **Ζεὺς Ἑρμῆν** εἰς Ἴδην πρὸς Ἀλέξανδρον ἄγειν, ἵνα ὑπ’ ἐκείνου **διακριθῶσι**. αἱ δὲ ἐπαγγέλλονται δῶρα **δώσειν** Ἀλεξάνδρῳ, Ἥρα μὲν **πασῶν προκριθεῖσα** βασιλείαν πάντων, Ἀθηνᾶ δὲ πολέμου νίκην, Ἀφροδίτη δὲ γάμον Ἑλένης. ὁ δὲ **Ἀφροδίτην** προκρίνει.

NOTAS:

Nomes propios: **Ἑλένη -ης ἡ:** Helena. **Ἀλέξανδρος -ου ὁ:** Alexandre (*outro dos nomes cos que se coñece ao troiano Paris*). **Ζεὺς**, **Διός ὁ:** Zeus. **Ἑρμῆς**, -οῦ ὁ: Hermes. **Ἀφροδίτη, -ης ἡ:** Afrodita.

Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ...ἐλθούσης: *xenitivo absoluto; ἐλθούσης é de ἔρχομαι.*

γένηται: *subx. aor. med. γίγνομαι, vai coa conxuncion ἵνα.*

εἶπον: *de λέγω.*

ἀρθῇ: *subx. aor. pas. αἵρω. “para ser eloxiado”, “para ser ensalzado”.*

ἵνα διακριθῶσι: *3ª p. plur. aor. subx. pas. “para que fosen xulgadas”.*

δώσειν: *inf. fut. act. de δίδωμι.*

πασῶν προκριθεῖσα: “no caso de ser preferida ás demais”.

22. ODISEO E A ARTIMAÑA DO CABALO DE MADEIRA (Apolodoro, *Epítome* 5.14).

ὑστερον δὲ ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων· οὗτος ἀπὸ τῆς Ἰδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεωγμένον. εἰς τοῦτον Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς ἀρίστους, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησί, τρισχιλίους, τοὺς δὲ λοιποὺς γενομένης νυκτὸς ἐμπρήσαντας τὰς σκηνάς, ἀναχθέντας περὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καταπλεῖν.

NOTAS:

Nomes propios Ἐπειός -οῦ ὁ: Epeo (*heroe que participa na expedición contra Troia*). Ἰδη, ἡς ἡ: Ida (*monte preto de Troia*). Ὀδυσσεὺς, -έως: Odiseo. Ἰλιάς -άδος ἡ: Iliáda (*a Pequena Iliáda é un poema perdido sobre o ciclo troiano*). Τένεδος -ου ἡ: Ténedos (*pequena illa situada fronte á costa de Troia*).

ἐπινοεῖ: o suxeito é Odiseo.

δουρείος α ον = δουράτεος α ον.

ὑποτίθεται: pres. de ind. de ὑπο-τίθημι.

τεμὼν: de τέμνω.

ἀνεωγμένον: part. perf. med-pas. de ἀν-οίγνυμι, “aberto”.

εἰσελθεῖν: de εἰσέρχομαι (*depende de πείθει, como tamén o ναυλοχεῖν e o καταπλεῖν que hai máis adiante*).

γενομένης νυκτὸς: xenitivo absoluto; γενομένης de γίγνομαι.

ἐμπρήσαντας: part. aor. de ἐμ-πίμπρημι.

ἀναχθέντας: “tras saír ao mar”, part. aor. pas. de ἀν-άγω; aquí con valor de voz media.

23. ASASINATO DE AGAMENÓN (Apolodoro, *Epítome* 6.23-24).

Ἀγαμέμνων δὲ καταντήσας εἰς Μυκῆνας μετὰ Κασάνδρας ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας· δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα ἄχειρα καὶ ἀτράχηλον, καὶ τοῦτον ἐνδυόμενος φονεύεται, καὶ βασιλεύει Μυκηνῶν Αἰγισθος· κτείνουνσι δὲ καὶ Κασάνδραν. Ἡλέκτρα δὲ μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων Ὀρέστην τὸν ἀδελφὸν ἐκκλέπτει καὶ δίδωσι Στροφίῳ Φωκεῖ τρέφειν, ὁ δὲ αὐτὸν ἐκτρέφει μετὰ Πυλάδου παιδὸς ἰδίου.

NOTAS:

Nomes propios: Ἀγαμέμνων, -ονος ὁ: Agamenón. Μυκῆναι, -ῶν αἰ: Micenas. Κασάνδρα, -ας ἡ: Cassandra (*adivíña troiana filla de Príamo e Hécuba*). Αἰγισθος, -ου ὁ: Existo (*amante de Clitemnestra*). Κλυταιμνήστρα, -ας ἡ: Clitemnestra. Ἡλέκτρα, -ας ἡ: Electra. Ὀρέστης, -ου ὁ: Orestes. Στροφίος, -ου ὁ: Estrofia (*rei da Fócide*). Πυλάδης, -ου ὁ: Pílares (*nome do fillo de Estrofia*).

ἀτράχηλος, -ον: que non ten τράχηλος.

Φωκεύς, -έως ὁ: focio (*habitante da Fócide, rexión da Grecia central onde está Delfos*).

τρέφειν: *inf. con valor final.*

24. ODISEO E A COVA DE POLIFEMO (Apolodoro, *Epítome* 7.4).

καταλιπὼν δὲ τὰς λοιπὰς ναῦς ἐν τῇ πλησίον νήσῳ, μίαν ἔχων τῇ Κυκλώπων γῇ προσπελάζει, μετὰ δώδεκα ἐταίρων ἀποβὰς τῆς νεώς. ἔστι δὲ τῆς θαλάσσης πλησίον ἄντρον, εἰς ὃ ἔρχεται ἔχων ἄσκον οἴνου τὸν ὑπὸ Μάρωνος αὐτῷ δοθέντα. ἦν δὲ Πολυφήμου τὸ ἄντρον, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Θοώσης νύμφης, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης ἄγριος ἀνδροφάγος, ἔχων ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

NOTAS:

Nomes propios Κύκλωψ, Κύκλωπος ὁ: Cíclope. Μάρων, Μάρωνος ὁ: Marón (*nome do sacerdote tracio que lle dera o viño a Odiseo*). Πολύφημος, -ου ὁ: Polifemo. Ποσειδῶν, ὠνος: Poseidón (*sobreenténdese ὁ υἱός*). Θοώση, -ης ἡ: Toosa (*nome dunha ninfa mariña*). καταλιπὼν: de καταλείπω.

προσπελάζει: *o suxeito é Odiseo.*

ἀποβὰς: *part. aor. act. nom. sg. m. de ἀπο-βαίνω.*

δοθέντα: *part. aor. pas. ac. sg. m. de δίδωμι.*

25. OS PRETENDENTES DE PENÉLOPE E O ENGANO DA MORTALLA (Apolodoro, *Epítome* 7. 31).

οὗτοι πορευόμενοι εἰς τὰ βασίλεια δαπανῶντες τὰς Ὀδυσσεύς ἀγέλας εὐωχοῦντο. Πηνελόπη δὲ ἀναγκαζομένη τὸν γάμον ὑπέσχετο ὅτε τὸ ἐντάφιον Λαέρτη πέρας ἔξει, καὶ τοῦτο ὕφηνεν ἐπὶ ἔτη τρία, μεθ' ἡμέραν μὲν ὑφαίνουσα, νύκτωρ δὲ ἀναλύουσα. τοῦτον τὸν τρόπον ἐξηπατῶντο οἱ μνηστῆρες ὑπὸ τῆς Πηνελόπης μέχρις ὅτε ἐφωράθη.

NOTAS:

Nomes propios Ὀδυσσεύς, -έως ὁ: Odiseo. Πηνελόπη, -ης ἡ: Penélope. Λαέρτης, -ου ὁ: Laertes (*pai de Odiseo*).

οὗτοι: *fai referencia ós pretendentes.*

τὰ βασίλεια: “o palacio real”.

ὑπέσχετο: *de ὑπ-ισχνέομαι.*

ὕφηνεν: *aor. de ὑφ-αίνω.*

ἐξηπατῶντο: *significado pasivo.*